

GERARDVS. Τὸ πλετεῖν, verbum pro nomine πλετεῖα diuitiis. In hanc rem extant nō inuenisti, neque relatu indigni Græcorum versiculi. Τ' ἀργυρεὸν ἔστιν αἶμα καὶ ψυχὴ βροτοῖς· ὅστις ἢ μὴ ἔχει τὸ, μηδ' ἐκτάτῳ,

Καρ. Ἐγὼ γέ τοι δὲ σμικρὸν ἀργυρείδιον,
 Δέλω γελήνημι. δὲ τὸ μὴ πλετεῖν ἴσως.
 Χρ. Καὶ τὰς γ' ἐταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
 Ὅταν μὲν αὐτὰς πὶς πένης πησῶν τύχη,
 Οὐδ' ἐπροσέχειν τὸν νοῦν· εἰαὶ ἢ πλεσιθ,
 Τὸν προσηκόντα αὐτὰς δούτις ὡς τέτον ζέπειν.
 Καρ. Καὶ τὴς γε παῖδας φασὶ ταυτὸ τέτο δρᾶν,
 Οὐ τῆν ἔραστῶν, ἀλλὰ τὰργυρεῖα χάειν.
 Χρ. Οὐ τὴς γε χηρῶν, ἀλλὰ τὴς πύρνας· ἐπεὶ
 Αἰτῶσιν ἐκ ἀργυρεῖον οἱ χηροί. Καρ. Τί δ' αἶ;
 Χρ. Ὁ μὲν ἵππων ἀγαθόν, ὃ ἢ κύνας θηροπυ-
 κίας.
 Καρ. Αἰχμῶδμοι γὰρ ἀργυρεῖον αἰτεῖν ἴσως,
 Ονόματι περὶ πῆσι τῶν μοχθηρίων.

GERARDVS. Ἐγὼ γε] idem quod ἐγώ, nisi quod ἐγὼ γε pronome Atticum in principio amat poni, ἐγὼ autem commune in principio iuxta & in medio τοι vel expletium sit, vel pro γὰρ accipiat.

Σχόλια. Διὰ σμικρὸν ἀργυρείδιον.] καλᾶς τὸ σμικρὸν. ἔτε γὰρ πολυτήμητοι ἔτε ἀξιοπίστοι οἱ δ' ἄλοιοι, ἐξηυτέλισε ἢ ἑαυτὸν πρὸς τὸ ἔπιτυχεῖν τὸ σκοπῶ. δὲ φέρεται ἢ ἢ ἐγὼ εἶ τ' ἐγώ. πᾶσι μὲν ἐγὼ γε ἐπὶ ἀρχῆς μόνον τίθεσθαι καὶ ἔστιν ἀττική. ἢ ἢ ἐγώ, καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ μετὰ καὶ ἔστι κοινή, τὸ ἢ ἴσως ἢ διαστατικόν, ἢ ἔπισης τοῖς ἄλλοις. τὸ ἢ γέ τοι ἢ ἀντὶ τὸ δὲ ἢ ἀντὶ τὸ γὰρ, ὃ καὶ κρείττον. εὐρηθὶ δὲ ἐν πολλοῖς τῶν λοσοποιῶν, ὡς ἐξ ἑλέων εὐρήσεις. Λιβάνιος γὰρ φησὶ. οὐδ' ἔτι πικρὸς ὡς ἐκ μὲν πρὸς πεσόντος ἐπιμαρῆσθαι. ἰέλεις γέ τοι τῆν μὲν ἄλλων χροῖματα ἐκόμισε, πρὸς δὲ δὲ σιγῆς αἰτίαν.

GERARDVS. Σμικρὸν.] Prosteris pro μικρὸν. Superflua videri potest hæc dictio, cum ἀργυρείδιον pecuniolam, id est, paruam pecuniam significet. Verum vel poetico iure diminutiū pro primitiuo vsurpat: vel per duo hæc ἐπιμαρῆσθαι, rei & pecuniæ exprimit tenuitatem. Ne quis autem putet hæc rusticè à seruo subiici, & leuia grauibus stultè immisceri. Si etenim libertas inæstimabilis res est, an non est miranda vis pecuniæ, quæ, pusilla etiã, homini libertatē seruare, auferréne queat? ἴσως, ἔπισης τοῖς ἄλλοις, non æquè diues atque alij. F Seruorum origo à bello est, in quo qui capiuntur, si redimere sese non possunt præ inopia, in seruitutem rediguntur.

Σχόλια. Καὶ τὰς γ' ἐταίρας.] ἔπισημοὶ ἐν Κορινθίῳ ἐταῖραι μνημονεύονθ'. Λαίς. Κυρῶν. Λέαινα. Σινώπη. Πύρρινη. Σικυώνη. Σπάρτων δὲ ἐν ὄγδω τῶν γεωγραφημάτων ἐναί φησιν ἐν Κορινθίῳ ἀφοροδότης ἱερὸν ἐν ὃ πλεῖον ἢ χιλίας ἐταίρειας ἀφωστωμύχας τῇ θεᾷ, προκείσθαι τοῖς βελουμύχοις, ἔιασον τὸ ἀφικνεύματων ὑπαγαγῆσθαι, μηδ' ἐνα μύχοι τῶν μὴ βίβω δὲ φεροντων προσεμύχας. ὅθεν τὸ λεγόμενον πεπαρομιάσθαι ἢ πάντως ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔδ' ὃ πλεῖς, Φωκίων δὲ ὃ περὶ πατριπτικός, ἐν τῇ κέρατι τὸ ἀμαλθείας, Δημοσθένει ἰσορεῖ Λαίδος αὐτὸν μυεῖας δραχμᾶς ἀπὸ τῆς μύχης εἰς μισθὸν πᾶννυχίδας, καὶ ἀνῆμαι φάναι μυεῖαν δραχμῶν μεταμέλειαν. πρὸ δὲ Λαίδος ἐν τοῖς ἐξῆς ἀκεῖ ἐς ἕτερον εἰρήσεται.

GERARDVS. Ἐταίρας] Non modo Iouem,

Οὗτος μὲν ζώντων τεθνηκῶς περιπατεῖ. id est, Homi nibus velut sanguis & anima est argentum: eo qui destituitur, nec ipsum sibi parauit, is inter viuos mortuus obambulat. ἐδ' ὑπὸ κῶα, pro ὑπακῶσσι, subseruiunt.

CA. Ego certè, modico are emtus, miserā seruo
 Hanc seruitutem: quia nummatus non eram.
 CH. Etiam Corinthiacas aiunt meretriculas,
 Si quando pauper eas sollicitando ambiat,
 Nullam rationem eius habere. At si quis spiam
 Dives: statim illi facere copiam sui.
 CA. Hoc ipsum aiunt facere pueros tenellulos,
 Non propter amatores, sed quæstus gratia.
 CH. At in hoc non de bonis, sed de meritorijs
 Diciputa: nam frugi argentum haud expetunt.
 CA. Quid ergo petunt? CH. Alius quidē generosū
 Alius verò expetit canes venaticos. (equum,
 CA. Fortasse dū eos pecuniam exposcere pudet,
 Hoc pratextu suam tegunt infamiam.

sed & Venerem sine Pluto frigere ostendit: idque nō ex quibuslibet meretricibus, sed ex Corinthiis, vt nobilioribus. Corinthus vrbs in Isthmo collocata fuit, duos habens portus, alterum qui Asiam, alterum qui Italiam spectaret. Corinthij ad pellendiendos vndecunque homines, & vt ex frequentiori hominum concursu suam urbem opulētiorem redderent, tempium Veneri sacrarunt, quod puellas Veneri sacras plus mille capiebat, quæ prostando ac vulgò quæstum faciundo, tandem eò luxus & deliciarum peruenerunt, vt non nisi opulentissimos quosque admitterent: qui enim quod poscebant, non pendeat, probrosè eiiciebatur. Nemo ferè est quin sciat Demosthenē Laidem, Corinthiacum celeberrimum scortum, adisse, quæ posteaquam petiuisse μυεῖας δραχμᾶς, i. decem milia drachmarum, Demosthenes magnitudine pretij perculsus, non minus prudenter quàm verecundè illinc se subducēs, ait, ἐκ ὧν ἔμαι μυεῖων δραχμῶν μεταμέλειαν, id est, decies mille drachmis pœnitudinem non emo. πηρῶν τύχη, tentans fuerit, pro πηράσῃ tentarit, de stupro interpellarit. Atticè πηρῶν pro πειρῶν positum est.

Σχόλια. Οὐδ' ἐπροσέχειν τὸν νοῦν.] ἐ μόνον ὅτι οὐ προσδὲλ γέρονθ', ἀλλ' ἐδ' ἐὸ ὄρωσι χροδόν.

GERARDVS. Τὸν νοῦν.] adeò aspernātur, adeò non dignātur alloquio, vt ne ad eos quidem animaduertant. Non modò autem Corinthiarum, sed & omnibus omnium meretricum ingenijs infitum est, vt non gratia aut elegantia amantis moueantur. neque rationibus vllis eas meliùs flectas, quàm tinnulis. i. pecunia numerata. Proinde Plautinum illud scortillum dicebat: Oculatæ sunt nostræ manus, credunt quod vident, πλεσιος repete, πηρῶν τύχη.

Σχόλια. Τὸν προσηκόντα αὐτᾶς.] πρὸς τὸ ἐρεθίζειν αὐτῆς ἀποπον δὲ τὸ γυνάμια τὸ ἐμπροσθεν μύχιον ἔπισημειν. σφόδρα δὲ ἀσημον ἐγχερεῖν τῶν προσηκῶν.

GERARDVS. Πρωκτόν.] podicè. τὰ ἀπὸ οἶα intelligit, videtur sumptū à canib'. αὐτᾶς. i. φασί, & ὡς pro πρὸς vt antea accipe. Καὶ τὴς. Execratur infandos amores & spurcos παιδεραστῶν cōcubitus, de quibus, Platone referente, μυεῖα γέγονεν ἀδραπῶν ἰδίᾳ, καὶ